

Egmont Uvertürü — Op.84 - * Sostenuato ma non

Beethoven 1810 yılında, Viyana Saray Tiyatrosu'nda sahnelenecek olan Goethe'nin Egmont adlı trajedisi için bir sahne müziği yazmıştı. Dokuz bölümlük müzikten en başarılısı, bugün de ayrı bir eser olarak çalınan uvertür oldu. Beethoven, karşılığını görmese de, Goethe'ye duyduğu saygıyı, yayımcı Mreitkopf-Haertel'e yazdığı mektupta vurgulamış ve bunu göstermek için de tiyatro yöneticilerinden hiçbir şey istemediğini belirtmiştir.

Beethoven'in bir yıl içinde tamamladığı ve ilk seslendirilişi 24 Mayıs 1810'da yapılan Egmont müziği, bir uvertür ve dokuz parçadan oluşur.

Uvertür bir senfonik şiir gibi dramın bütün konusunu canlandırdığı için Goethe'nin trajedyasını özetlemekte yarar vardır: 16. yüzyılda Hollanda, İspanyol işgali altındadır ve ezilen halkın acımasız diktatör Albaya karşı tek umudu Flaman Bölgesi'nin Kontu Lamoral von Egmont'dur. Bağımsızlık savaşının önderi olan Egmont'un düşmanlar tarafından boynu

vurulur; ama Hollandalılar er geç özgürlüklerine kavuşacaktır. Alba Prensi Kont Egmont'un devrilerek sürgüne gönderilmesini, oradan dönüşünü ve döndüğünde artık bir diktatör değil demokratik bir adam oluşunun öyküsüdür bu. Goethe'nin Egmont'u gibi Beethoven'ın Egmont'u da sertçe başladığı eseri ortada zenginleştirip, bitişinde harika bir şekilde yumuşatır.

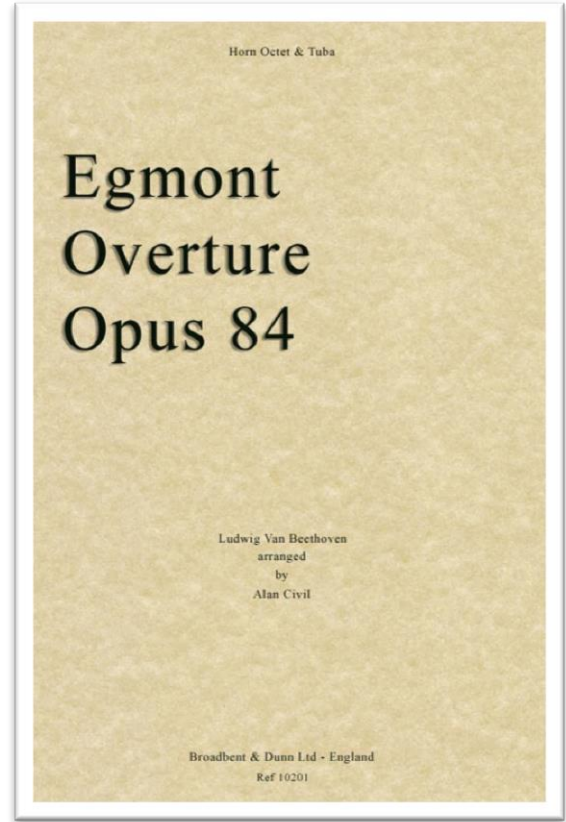

3/2 ölçüdeki uvertürün en başındaki ağır ve hüzünlü (Sostenuato ma non troppo), dramatik

giriş, İspanyolların çizmesi altında ezilen Flaman halkını canlandırır. Daha sonra 25. mezürde beliren 3/4'lük ölçüde, Allegro tempodaki hızlı ve tutkulu tema ise özgürlük düşüncesinin uyanışı ve bağımsızlık savaşının patlayışını yansıtır. Tahta üflemeli çalgılardan hafifçe yükselen başkaldırı, yaylı çalgıların katılmasıyla güçlenir. Parlak akorlar kahraman Egmont'un ölümünü belirler. Egmont'un boynunun vuruluşunu kemanlar canlandırır; bir anlık susmadan sona dua gibi kısa bir koral işitilir. Egmont'un ölümüyle bağımsızlık savaşı ve zafer önlenemeyecektir. Nitekim uvertür "Zafer Senfonisi" ile sona erer. Eser kızlı (Allegro) bitişle, bir zafer senfonisi coşkunuyla, bağımsızlığı kutlayarak sona erer.

Egmont uvertürü, Beethoven'in coşkun ve sert eserlerinin en tanınmışlarından biridir. Kimlerine göre müzik tarihindeki ilk "soundtrack" olarak tanımlanır.

- Süre 9'

- Ludwig van Beethoven – Egmont Ouverture op.84
- <http://www.youtube.com/watch?v=oQ41JuFTICs>
- <https://archive.org/details/BeethovenEgmontOverture>